

International Science Group

ISG-KONF.COM

IV

**INTERNATIONAL SCIENCE CONFERENCE
"PROSPECTS AND ACHIEVEMENTS IN APPLIED
AND BASIC SCIENCES"**

Budapest, Hungary

February 9 – 12

ISBN 978-1-63684-355-1

DOI 10.46299/ISG.2021.I.IV

109.	Садовская Е.Ю. ОБ ОСОБЕННОСТЯХ ЯЗЫКОВОЙ ЭКСПЛИКАЦИИ ОЦЕНКИ В РЕЧИ МОЛОДОГО ПОКОЛЕНИЯ	463
110.	Сапаров М.Е. ПРОБЛЕМА СЮЖЕТ И КОМПОЗИЦИЯ В СОВРЕМЕННОЙ КАРАКАЛПАКСКОЙ ПРОЗЕ	466
111.	Хожаметов Б.Б. ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГИЗМА В СОВРЕМЕННОЙ КАРАКАЛПАКСКОЙ ПРОЗЕ	472
112.	Юсупова Ж.С. ИЗУЧЕНИЕ ТВОРЧЕСТВО ТОЛЫБАЙ КАБУЛОВА	477
PHILOSOPHICAL SCIENCES		
113.	Романюк О.В. ЛЮДИНА В ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ: ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНА РЕФЛЕКСІЯ	483
114.	Височанська Т.М., Бондаренко Ю.С. ГАРМОНІЙНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ФОРМУВАННЯ СВІДОМОГО ГРОМАДЯНИНА ДЕРЖАВИ У ПЛАТОНА	486
115.	Гудков С.О., Боровська Л.О. ДЕОНТИЧНА ЛОГІКА: ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИК ЧАСУ	488
116.	Мельник Л., Грек І., Дужа І. КОНФЛІКТОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ЦЕРКОВНО-КОНФЕСІЙНИХ ПІДХОДІВ	491
117.	Радіонова Л.О., Радіонова О.М. ФІЛОСОФІЯ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ СУЧАСНИХ МЕГАПОЛІСІВ	494
118.	Милик О.В. ЕТИМОЛОГІЯ ТА ДЕРИВАЦІЙНЕ ПОЛЕ КОНЦЕПТУ ЗДОРОВ'Я В ЛАТИНСЬКІЙ МОВІ: СЛОВОТВІРНЕ ГНІЗДО З ЕТИМОЛОГІЧНОЮ ОСНОВОЮ *VAL-.	497

КОНФЛІКТОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ЦЕРКОВНО- КОНФЕСІЙНИХ ПІДХОДІВ

Людмила Мельник

канд.політ.наук, доц.

Білоцерківський національний аграрний університет

Ірина Грек

Асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

Ірина Дужа

канд.політ.наук

Білоцерківський національний аграрний університет

Церковно-конфесійні розколи відбуваються у формі конфлікту. Тому логіка аналізу їх причин і характеру вимагає приділити першочергову увагу суті та дефініції елементів релігійного конфлікту, визначенню його форм здійснення. Аналіз значної кількості праць релігієзнавців переконливо продемонстрував відсутність єдності з цього питання серед наукового загалу і виявив низку принципових розбіжностей. Окремого розгляду заслуговують богословські тлумачення природи релігійного конфлікту. У християнському контексті метафоричного розуміння Церкви як Храму (1 Кор. 3:1), спорудженого з «живих каменів» (1 Пет. 2:4-5), та концепції Церкви як Містичного Тіла Христового, які почасти зливаються у такий спосіб, що «архітектурна» лексика поєднується з термінологією «живого організму» [1, с. 247.] конфлікти та розколи всередині Церкви постають або розхитуванням підвалин Храму або мученицьким зраненням її живих частин.

Що стосується міжрелігійних конфліктів, — концепти «істинного» і «хибного» служіння Богові, «справжніх» і «фальшивих» релігій, доктрин та ідеологій, «розкольництва» і «єресі» лишаються активно затребуваними в різних напрямках богослов'я. Ці принципи зберігають свою присутність у взаємовідносинах з нехристиянськими релігіями, а також неохристиянськими новоутвореннями, несуть значний потенціал нетерпимості у ставленні до інших конфесій. Загалом, наявність постійних конфліктів між християнськими течіями веде свій відлік ще від доби раннього християнства, тому конфліктогенність можна розглядати як рису притаманну християнству взагалі, що знаходить своє втілення у постійній ідеологічній ворожнечі та богословських суперечках [2, с. 25.].

За богословським міркуванням, зіпсована гріхом, нецілісна природа людини вважається вразливою і безсилою існувати самодостатньо, такою, що вимушена шукати підтримку у подібних собі індивідах, та узрівши в іншому таку саму зіпсовану й розколоту душу, протиставляє її собі. В цьому закладена глибинна

природа. конфліктів — і міжособистісних, і міжнаціональних, і міжрелігійних. Розрив між розсудком, волею, почуттями, душевними і тілесними силами всередині людської природи веде до протистояння між окремими людьми, між сім'ями, родами, племенами, націями, расами, головню, до розбіжностей у тлумаченні і сприйнятті Божественного: тому міжрелігійні спори позбавлені сенсу — вони лише відбивають розбіжності в гріху, факт придушення особистості людини її гріховною природою.

В інтерпретації сербського православного богослова та психолога Владети Йеротича — драма кожного християнина і християнського світу в цілому полягає у безперервній і одночасній присутності в сучасній людині, у глибинних шарах її ества, язичницької, старозавітної та новозавітної особи, чия «динамічна інтерактивність» зрештою веде до розколотості окремої людини і всієї християнської спільноти і цивілізації аж до «шизофренічної розщепленості» [3, с.159-161].

Аналізуючи богословські розвідки з цього питання, можна вирізнити чотири основні паттерни оцінки конфліктів: 1) конфлікти всередині церкви, 2) конфлікти міжрелігійні; 3) конфлікти церкви з державою; 4) конфлікти церкви з суспільством, окремими соціальними інститутами, громадською думкою, світом світським і секуляризованим. Щодо останніх — то їхнє витлумачення базується на засадній і спільній для поліконфесійного християнського богослов'я ідеї про Божу суть Церкви та її вищу місію-завдання на Землі. Із переконання про наскрізь духовний, надприродний і трансцендентний характер Церкви, «суть, установа і мета-послання якої є Божі» виводиться не тільки право, а й обов'язок Церкви втручатися у суспільні справи, якщо це потрібно для досягнення її понадземної мети; неможливості для неї допустити існування таких форм людського суспільного життя, які відверто суперечать Царству Божому — Тілу Христову [4, с. 270-271].

Отже, релігійний конфлікт — багатоскладове явище, в якому переплітаються безліч як об'єктивних чинників, так і чинників суб'єктивних, ментальних, ірраціональних, особистісних, роль яких було б невірним недооцінювати. Зводити все багатство останніх до процесів конкуренції в релігійно-церковній сфері означало б спрощувати їхнє теоретичне осмислення та перешкоджати процесам управління релігійними конфліктами.

Релігійний конфлікт виникає і розвивається у певній соціальній ситуації, коли між взаємодіючими індивідами та (або) спільнотами (етнічними, територіальними, конфесійними, професійними тощо) існують усвідомлені протиріччя інтересів, цілей, мотивів, цінностей, а релігійно-конфесійні розбіжності стають принципом ідейної, політичної, культурної, етнічної мобілізації віруючих.

Список літератури:

1. Петерсен Д. В союзе с Богом / Пер.с англ.— Одесса: «Богомыслие», 2005. — С. 247.
2. Павленко П. Богословські підвалини міжконфесійного протистояння // Релігійна свобода. Науковий щорічник. — 2005. — № 9. — С. 19-28.

3. Йеротич В. Психологическое и религиозное бытие человека. — М.: Библейско-богословский институт св. апостола Андрея, 2004. — С. 159-161.

4. Роуэн У. О христианском богословии / Пер. с англ. (Серия «Современное богословие») — М.: Библейско-богословский институт св. апостола Андрея, 2004. — С. 270-271.